

Sazovické noviny

Informace nejen pro sazovické občany

Ročník XVI.

Prosinec 2019

Číslo 4 (63)

Rok 2019 pomalu končí

Vážení spoluobčané,
je to tak, konec letošního roku se pomalu blíží. Utekl jak voda, zase budeme o rok starší. To, že žijeme na tomto světě, že máme k dispozici čas – to je zázrak. Uvědomujeme si jeho pomíjivost, a tak máme snahu si ho užít. Čas nejde zastavit, čas je vzácný dar. Má hodnotu celé věčnosti. A co je cenné, to si musíme chránit. A jak chránit „čas“? Neměli bychom ho promarnit, ale naplnit.

Promarněný čas je ten, který využívám jen pro sebe. Narodil od naplněného času, o který se rozdělím s druhými. Jednoduché pravidlo, které zná už biblická moudrost: „Co chcete, aby lidé činili vám, to činite vy jim ...“ Chcete-li, aby lidé měli na vás a pro vás čas, věnujte ho i vy jim. A pak bude času naplněného vzájemným dobrem dostatek pro všechny. A to, o č se rozdělíme, se podivuhodně rozmnoží. Prožívejme čas tak, abychom si mohli říci, že jsme ho nepromarnili. Přibližují se nejkrásnější svátky roku, Vánoce. Vánoce a Štědrý den lidé vnímají různě. Zbožní lidé je chápou především duchovně, jiní dávají přednost komerčnosti. Děti je vnímají skrze dárky a v dospělých se probouzejí nostalgické vzpomínky.

Jako každý rok však začíná předvánoční honička. Bezohlednost a hon za dárky je na každodenním pořádku. Přeplněná nákupní centra, vystrašené výrazy, co když nestihnou nakoupit dárky?! Co řeknu svým nejbližším? Nikdo nechce přeci vidět na Vánoce zklamané obličeje. To ale není podstata Vánoc. Dnes ale materiální dárky začaly bohužel mít mnohem větší hodnotu než ty emoční. Nejeden z nás začal upřednostňovat hmotné statky před svými pocity, mnohem více ho potěší třeba nové boty, než pohled na někoho blízkého u vánočního stromku. Ale člověk dospěje do takového věku, kdy tyto materiální hodnoty začne vnímat jinak. Začneme raději dávat, než brát. Proto nebudme nároční, i maličkost dokáže vykouzlit radost. A velký úsměv na rtech a rozzářené oči nejen obdarovaného, ale i dárce.

Zkusme Vánoce alespoň jednou nebrat jako cíl předvánočního shonu, který vyprchá nejpozději po Novém roce, ale naopak jako pozvání, jako začátek cesty, na které možná nalezneme sami sebe. Možná objevíme i ty ostatní, které máme rádi, a nebudeme vnímat jenom povinnost utratit za ně v adventu nějakou korunu v nákupním centru. Možná už ty naše příští Vánoce budou vypadat úplně jinak.

Já si o těchto Vánocích nepřeji nic jiného než to, abychom se všichni sešli v pohodě a ve zdraví, abych mohla obejmout své blízké a říct jim, že je mám moc ráda. Tohle je pro mě hodnota Vánoc a ne to, zda dostanu nějaký dárek za x tisíc. Udělte to také, radujte se z maličkostí a milujte své blízké, bezprostředně a pořád, tak aby vás nikdy nic nenahradilo, aby vás nenahradily žádné nové boty anebo nový telefon. Žádná věc nám neřekne, jak moc nás miluje, žádná věc nás nepohladí tak něžně jako někdo, na kom nám záleží. Tohle je pravá podstata Vánoc, tyhle malé věci jako je pusa, pohlázení, štěstí v očích dělají pravé Vánoce. Dávejme si dárky během celého roku, dokazujme si lásku během celého roku, abychom to pak nemuseli dohánět jeden jediný den v roce - o Vánocích. A pozdrav, úsměv a vlídné slovo si také můžeme nadělovat po celý rok, nic nás to nestojí. Prožijte letošní Vánoce ve zdraví, lásce a pohodě. Na závěr mi dovoluť už jen slovo na cestu do nového roku 2020: Ať je naplněný ve všech rodinách zdravím, láskou, štěstím a Božím požehnáním.

**Vaše starostka
Edita Hrbáčková**

Vánoční

František Branislav

Zvonily zvony. Touhu probouzely:
za rodnou krajinou se rozběhnout.
Bez lásky nejsme. Nejsme bez touhy.
Zahlédnout stromy cestou u strouhy,
za rodnou krajinou se rozběhnout,
domova teplo vdechnout bychom chtěli.

Vrátit se domů zasněženou strání,
kde šípků planou rudé plamínky,
kam mrazy sezvou ptáky hladové.
Přiblíž nám prchavé dny, domove!
Na chvíli rozehřej nám housle vzpomínky,
dej vločkám sněhu roztát v teplé dlani.

Osetá pole lehnou v tiché sněhy,
tvář dětskou vyhledáváš nad studnou.
Nad rodnou krajinou zvoň, zvone, zvoň!
Vrátit se domů jednou alespoň!
Ať srdce láskou nikdy nezchudnou,
ať mají tolik síly, tolik něhy.

Třicet let svobody

Sametová revoluce – osudový okamžik našich dějin. Ale věřte nevěřte, já a možná mnoho dalších lidí v Československu jsme to takto právě v ten osudový okamžik necítili. Z roku 1989 mi před Sametem utkvěly v paměti čtyři střípky – se starším bratrem jsme v červnu malovali kuchyň v bytě našeho otce a hádali jsme se o politice – on byl signatářem Několika vět, já smýšlení spíše levicového (ve smyslu sociálním). Tenkrát jsem poprvé slyšel „bláznivou“ myšlenku, že by disident Václav Havel měl být prezidentem. Pár dní na to, když nás na schůzi vyzvali, abychom „pamflet Několik vět“ demonstrativně odsoudili, jsem měl tu drzost požádat o text toho, co mám demonstrativně odsoudit – nebylo mi vyhověno. Třetím střípkem byl povedený vtip začátkem října – gratulace Ferdinandu Vaňkovi s přiloženou fotografií k narozeninám ve vládním deníku Rudé právo. Jen pro jistotu připomenu, že Ferdinand Vaněk byla postava z Havlovy hry Audience a na fotografii byl sám Václav Havel. Čtvrtou akcí, bezprostředně předcházející listopadovým událostem, bylo svatořečení Anežky České, přenášené v přímém přenosu naší televizí – věc do té doby nevídaná.

A co bylo o týden později? Hlas Ameriky a Svobodnou Evropu jsem poslouchal jen ojediněle, a kdyby po osudném pátku 17. 11. 1989 nepřišel v neděli na oběd můj otec a nepřinesl dramatické zprávy od sestry v Praze, patrně bych ještě pár dní nevěděl, co se děje. Takto jsem podrobně zkontroloval veškeré domácí tiskoviny, které vyšly v sobotu – a nenalezl jsem v nich absolutně nic. Celou neděli odpoledne jsem poslouchal stanici Praha, popř. Hvězda, abych zaslechl alespoň zmínku o událostech na Národní třídě – nic. Ani večerní televizní noviny nepřinesly jakoukoliv informaci, a tak jsem nakonec naladil na rozhlasovém přijímači Svobodnou Evropu – a nepřestal poslouchat až do půlnoci. Jen díky této souhře náhod jsem v pondělí mohl předstoupit před své žáčky na střední škole v Kroměříži a – jak se říká – byl jsem v obraze. Nutno říci, že mnou ta kontrolovaná neinformovanost našich států řízených medií silně otrásla. To se však během několika dnů změnilo a brzy bylo možno sledovat překotné události v Praze, potažmo v celé republice takřka v přímém přenosu. A do konce roku 1989 se ta bláznivá myšlenka,

pro mne poprvé vyslovená mým bratrem v červnu, stala skutečností – Václav Havel se stal prezidentem.

Rád vzpomínám ještě na jeden aspekt té doby – laskavost a ohleduplnost, kterou si lidé, vítající demokratické změny, navzájem poskytovali. Skalním komunistům to tak asi nepřipadalo, ale ovzduší bylo plné pozitivních emocí a nadějí.

Ne vše se dařilo rychle změnit, vývoj se pohybuje po křivce – nahoru – dolů – nahoru – dolů, ale celková tendence je stoupající.

Svoboda je pro mě přijatá osobní odpovědnost – za sebe, za okolí, za stát, za svět. A kdo se této osobní odpovědnosti bojí, bojí se i svobody.

Já se svobody nebojím. A přiznávám, že si po každé vychutnávám, když přejíždím sedmdesátikilometrovou rychlostí hranici s Rakouskem bez dlouhého prodlévání u hraniční závory, jak tomu bylo před třiceti lety (pokud jste vůbec měli šanci k té hraniční závoři přijet).

**Osobní vzpomínka
Mgr. Michala Mynáře**

Novinky ze ZŠ a MŠ Sazovice

V základní a mateřské škole jsme hned začátkem nového školního roku zahájili celoroční projekt s názvem **Řemesla a živnostníci v obci v období 1. republiky**. Cílem této aktivity je seznámit žáky ZŠ a děti MŠ s tradičními řemesly a domácími pracemi, které se v Sazovicích v minulosti vyskytovaly a byly součástí každodenního života místních obyvatel. A to nejen praktickými ukázkami současných lidových výrobců a řemeslníků či návštěvami muzeí a výstav věnovaných tomuto tématu, ale také vlastním pozorováním a objevováním, např. vycházkami v obci, besedami a rozhovory s pamětníky, pátráním po starých fotografiích apod.

Již v září navštívili žáci základní školy expozici v **Muzeu kovářství** v Holešově věnovanou kovářskému řemeslu. S fotoaparátem se pak vydali na vycházku naší obcí, při které hledali a fotografovali domy, ve kterých se v minulosti nacházely kovářské dílny.

Další zajímavou akcí byly pak dvě výstavy na hradě v Malenovicích s názvem **Dřevo, proutí a sláma a Řemesla starých Malenovic**. Obě výstavy přiblížily dětem tradiční řemeslné a domácí práce, např. podomácké zpracování dřeva, proutí a slámy a výrobu předmětů denní potřeby z těchto materiálů – slaměných ošatek, proutěných košů a oتمانů, dřevěného náčiní - misek, naběraček, věder a hrotků aj. Z řemesel se žáci měli možnost seznámit s výrobky koláře, bednáře, perletáře, tkalce apod. Nejstarší děti mateřské školy navštívily v Muzeu JV Moravy ve Zlíně interaktivní výstavu s ná-

zvem **Na máku**. Zde se seznámily s pěstováním a využitím máku i s tradičním pekařským řemeslem. Své pekařské dovednosti si pak vyzkoušely při společném pečení hodových koláčů.

O pekařském řemeslu si vyprávěli také žáci ZŠ. S Mgr. Markétou Šurbekovou si společně zadělali a upekli **tradiční kváskový chleba** a vydali se k domu, kde v minulosti bývala v naší obci pekárna s prodejnou pečiva.

Velmi zajímavým bylo pro děti setkání s paní Marií Rapantovou. Při besedě představila žákům tvorbu svého tatínka, **lidového řezbáře pana Bernarda Kučery**. Beseda byla doplněna mnoha fotografiemi i konkrétními ukázkami dřevěných plastik i figurek z betlémů. Při pátrání v obci pak žáci vyfotografovali dům, ve kterém pan Kučera žil a kde vyřezával své krásné dřevěné figurky.

S **výrobou tradičních perníkových tvarů paní Františky Šestákové** z Mysločovic zvaných „drůbežky“ se žáci seznámili při projektovém dnu s názvem Jihovýchodní Haná. Figurky a postavičky ze stáčených válečků si pak zkoušeli vytvořit pod vedením Mgr. Marie Karlíkové.

V Sazovicích působilo v období 1. republiky hned několik ševců. A tak naše další pátrání směřovalo do Zlína na výstavu o ševcovském řemesle s názvem **U ševce Tomáše** věnované výrobě obuvi, ale také zakladateli obuvnického průmyslu ve Zlíně podnikateli Tomáši Baťovi. Po stopách místních ševců a obuvníků jsme se pak vypravili i v rámci Badatelského kroužku a opět jsme pořídili několik fotografií domů, kde se

v minulosti ševcovské dílny nacházely.

Letošní poslední aktivitou bylo setkání v dřevěnici v Návojně, při kterém žáci zhlédli ukázky tradičních domácích prací, dále se seznámili s dožínkovými zvyky i adventními přípravami zdejších obyvatel. Místní folklórní sdružení představilo dětem ukázky tradičního zpracování lnu a konopí, předání na kolovrátku, výrobu dřevěných hoblin určených ke svícení, používání cepů při mlácení obilí atd. Setkání bylo zpestřeno zajímavým vyprávěním a zpěvem lidových písní. Při zpáteční cestě jsme pak navštívili mechanický betlém v Horní Lidči a společně se tak naladili na začínající advent.

V těchto aktivitách bychom chtěli pokračovat i v příštím roce. A co nás ještě čeká?

Zpracování a výroba látek – předání a tkání, výroba a barvení látek (Muzeum JV Moravy, Muzeum Luhačovického Zálesí – Příběh vyšívání šátku) + vycházka obcí s fotografováním – tkadlec **Výroba oblečení a ošacení, lidový oděv - kroj** – zhotovení, oblékání, krojové součástky, švadleny v obci + **ukázky tradičních ručních prací** – pletení, háčkování, paličkování apod.

Řemeslo mlynářské + fotografie sazovického mlýna, cesta ke stavu, povídky ze starého mlýna **Hospody, obchody, výletišť, doprava v obci** **Obecní policajt a bubeník, pastouška, ponocný, obecní pastýř** + návštěva vestibulu v přízemí OÚ

Celý projekt obohacený o řemeslnické tance, písně a říkadla bychom rádi prezentovali při květnovém vystoupení ke Svátku matek.

Beseda o řezbářství s p. Rapantovou

Dřevo, proutí, sláma

Pečení chleba s p. Šurbekovou

U ševce Tomáše

V dřevěnici v Návojně

V muzeu kovářství v Holešově

Začal nám advent – čas příprav, pro děti radostného těšení na Vánoce. Ať je pro vás toto období plné pohody, radosti a rodinného štěstí. Za všechny zaměstnance ZŠ a MŠ Sazovice bych vám ráda popřála krásné Vánoce a v novém roce hlavně hodně zdraví, štěstí a úspěchů.

Mgr. Věra Velísková, ředitelka školy

Básničky o zimě a Vánocích

Vánoční čas

Sára Pokorná, Johana Doleželová

Těším se už na Vánoce,
hlavně na ty dlouhé noce.
Advent teď už probíhá,
v kalendáři ubývá.
Chystáme už stromeček,
výzdobu, baňky a zvoneček
Taky bude dlouhá zima
a k tomu ošklivá rýma.
Moje máma mi za okno dopis dala.
Jedna vločka na něm stála.

Zimní vločka

Viktorie Kolářová, Samuel Skopalík

Dneska sněží. Sníh mám rád,
můžeme jít bobovat.
Za oknem nám padnou vločky,
máme doma hezké kočky.
Blíží se nám Vánoce,
co Ježíšek přinese po roce?
Pannu, médu přinese nám,
jsou to dobré Vánoce.
Ale ještě pořád čekám,
co dalšího přinese...
Kluci hází velké koule.
Au! To bude zase boule!
Advent se už krátí,
táta se nám z Řecka vrací.

Zimní přání

Karin Vajdíková, Ema Dovrtělová

Zimo, zimo, zimečko,
vyslechni mé přáníčko.
Ať mé zdraví plyne dál,
mé srdce ať tluče dál.
Ať je zima nejkrásnější,
Ježíškovi píšeme
a do schránky házíme.
Chtěl bych pejska Říšu,
o něj si vždy píšu.
A to je to velké přání.
A posílám ti nové psaní..

Zimní

Štěpán Trnovec

Bude zima, bude mráz,
sněhuláky budem stavět zas.
Jezdit budem na saních,
koukejte, tam už někdo uhání!!!

Vánoce

Monika Tkáčová

Těším se moc na Vánoce,
děláme své zvyky v roce.
Mám moc ráda Vánoce,
k tomu sladké ovoce.
Maminka a tatínek
mají spoustu novinek.
Vyzdobí nám celý dům
potom zajdou k sousedům.

Mikuláš

Dominika Hynčicová

Čerti se už venku žení
snížek běhá po nebi.
Mikuláš jablka shání
anděl zpívá koledy.
Pátý prosinec se blíží
děti mají velký strach.
Čert si na ně metlu shání,
bude lítat všude prach!

Anděl

Jakub Gerža

Zimu, tu má každý rád,
hned chce začít bobovat.
Mikuláš je tady hned,
zlobivec pak skrčí ret.
Pak něco zachrastí u dveří
a venku se náhle zešeří.
Hned zpytuji, co jsem zač,
a je slyšet dětský pláč.
Mám toho už plné zuby
a přestanu z toho mluvit.
Anděl má prý schopnosti
učit děti radosti.
Hned vím, že mám všechny rád
a začnu se usmívat.

MŠ - Program Mák

MŠ - Pokus s lentilkami

Podzim u hasičů

Od posledních zpráv v říjnovém čísle Sazovických novin se toho v našem sboru mnoho neudálo, většinou šlo o pravidelné podzimní akce. Samozřejmě proběhl podzimní sběr železa, tentokrát 18. října. Šrotu bylo tolik, že se nám všechno ani nevešlo do kontejneru, a poslední várku jsme tak museli nechat na vlečce.

Dále jsme 28. října pomohli obci při lampiónovém průvodu. Tradičně jsme položili věnec k pomníku TGM a poté jsme celý průvod doprovodili až na výletišť, kde byl odpálen ohňostroj. Pak už následovalo malé občerstvení před budovou úřadu.

Důležitá akce proběhla 16. listopadu, kdy se konala výroční valná hromada našeho sboru. Začala krátce po 16. hodině ve společenském sále OÚ a kromě nejrozličnějších zpráv o činnosti a hospodaření jsme při ní ocenili za zásluhy několik našich členů. Nejdůležitějším bodem schůze byly však volby nového výboru na příštích 5 let. I tento důležitý bod jsme ale zvládli, a tak je nové složení výboru

SDH Sazovice následující:

Starosta: **Martin Potočný**

Náměstek starosty: **Václav Brázdil**

Velitel: **Bohumil Botek**

Zástupce velitele: **Marian Janoch st.**

Strojník: **Roman Štrom**

Hospodář: **Michaela Dočkalová**

Jednatel: **Tomáš Omyla**

Referent prevence: **Luděk Judas**

Referent mládeže: **Josef Gerža**

Referent MTZ (materiální): **Josef Brázdil ml.**

Revizor: **Jakub Vald**

Člen výboru: **Miroslav Musil**

Člen výboru: **František Fryštacký**

Člen výboru: **Augustin Vrabček**

Člen výboru: **Jiří Pospíšil**

Člen výboru: **Josef Brázdil (1963)**

Všem těmto členům přejeme, ať se jim v nových funkcích daří a jejich práce ať je přínosem pro celý sbor dobrovolných hasičů.

Týden nato, tedy 22. listopadu, jsme zorganizovali zájezd do vinného sklípku v Zarazicích u Veselí nad Moravou. Odjízďeli jsme v 16,30

ze Sazovic objednaným autobusem a návrat byl až někdy kolem půlnoci. Akce se zúčastnilo 30 lidí a všichni si tento výlet moc pochvalovali. Uvidíme, možná si něco podobného příští rok zopakujeme.

O další týden později 29. listopadu jsme pomohli obci s rozsvícením vánočního stromu, u kterého byl i doprovodný program. 14. prosince pořádá obecní úřad na sazovické návsi vánoční jarmark, na jehož přípravě se naši členové budou také podílet.

A co pro vás chystáme v brzké době?

27. prosince 2019 to bude turnaj v kuželkách na Machové, **11. ledna 2020** se koná hasičský ples a **22. února 2020** uspořádáme masopustní vodění medvěda.

Tolik tedy ve stručnosti z naší aktuální činnosti. Na závěr bych chtěl všem čtenářům popřát jménem celého sboru dobrovolných hasičů v Sazovicích klidné a pohodové svátky a do nového roku jen to nejlepší.

Tomáš Omyla,
jednatel SDH Sazovice, VD JSDH Sazovice

Sazovická drakiáda

I letos díky úžasné větrnému a slunečnému počasí přišla na tuto akci spousta lidí a my doufáme, že si to zde všichni bezvadně užili. Děti si kromě samotného pouštění draků mohly zajezdit na ponících, zaskákat ve skákacím hradu od VH-Atrakcí. Rozjet to mohly také na koloběžkách od společnosti Otro-Kolo, případně se mohly zkrášlit u malování na obličej. O rukodělné činnosti se postarala dílnička skládání papírových vlaštovek a také Pískohraní paní Uhlířové. O cukrovou vatu a spoustu dalších dobrot také nebyla nouze: dopřát si všichni mohli langoš, sazovjáček bavoráček, vynikající alko (dospělí) i nealko punč nebo svařák.

Každý rok se soutěžní kategorie v rámci drakiády mění. Letos se soutěžilo v kategoriích: nejvýše letící drak, kde vyhráli kluci **Martá a Olda Vlčkovi**, v kategorii nejkrásnější kupovaný drak získal ocenění **Matyáš Gabrhelík**, ale také zde byla kategorie nejkrásnější doma vyráběný drak, ve které zvítězily holky **Emička a Julinka Dovrtělový** a v kategorii drak akrobat se nejvýše umístil **Kuba Konečný**. I když každý nevyhrál, nikdo nebyl smutný, protože ceny a medaile, za které děkujeme našim sponzorům, byly připraveny pro všechny. Žádný zkrátka neodešel s prázdnou.

Závěr akce patřil už tradičně hledání pokladu. To se ani letos neobešlo bez návštěvy, tentokrát z říše seriálové. Motivované bylo seriálem Simpsonovi. Je jasné, že děti nedostaly poklad jen tak. Nejdříve musely absolvovat několik

stanovišť, kde za splnění úkolů získaly indicie, které je následně dovedly na místo s pokladem. V úkolech nechyběla jízda na skejbortu s Bartem či pojídání donutů s Homerem. Poklad se našel a společně rozdělil všem, protože tak to tady u nás chodí a my jsme za to velmi rádi. Dětský úsměv při rozhazování čokoládových zlatáků je jen těžko slovy popsatelný, ale pro nás pořadatele nenahraditelný.

Děkujeme všem, co se na drakiádě podíleli, a těšíme se na další super akce, protože v Sazovicích to žije.

Do konce letošního roku nás čeká ještě jeden pěkný zážitek. Poslední víkend v tomto roce bude patřit Svátečnímu výslapu do okolí. Díky množství cukroví a jídla, které většina z nás o Vánocích zkonzumuje, mu také ně-

kdy říkáme „odtučňovací“ výslap. Vyrážíme 28. prosince 2019 v 11 hodin z „náměstíčka“ před obecním úřadem v Sazovicích. Všichni jste vítáni.

V novém roce bychom s vámi chtěli oslavit také svátky jara. Velikonoční jarmark s tvořivými dílničkami se uskuteční 28. března 2020. Přijďte si za námi posedět, popovídat, či něco malého vytvořit. Již teď se na vás moc těšíme.

Do konce toho letošního roku vám přejeme krásné adventní dny, pohodové prožití vánočních svátků plné radosti a milých setkání. V nového roce pevné zdraví, štěstí a spoustu úsměvů nejen na tváři.

HaŠLeRGy

Malování na obličej je super

Vyhrály jsme!

Držme se, ať nás ten drak neodnese

Pomáhali nám i Homer a Bart Simpsonovi

Limonádník v Sazovicích

V nedělním podvečeru 20. října si návštěvníci známého divadelního muzikálu Limonádový Joe užili opravdu hodně zábavy a legrace. Tuto parodii na kovbojky přijel do Sazovic představit divadelní spolek SPOLU (SPolek Ochotníků Lukoveček). Scéna postavená na pódiu našeho společenského sálu byla pro účinkující trochu těsná, takže některé kousky výpravy musely být umístěny i pod ním, ale herci problém zvládli s přehledem a noblesou. I když všichni byli ochotníci, podávali bezvadné výkony jak herecké, tak většinou i pěvecké. Své určitě vykonal také živý hudební doprovod, takže známé a oblíbené písničky, např. *Arizóna*, *Whisky, to je moje gusto* nebo *V Licolnu loňského roku* si s hr-

diny muzikálu notovali i diváci. Přitom se ohromně bavili a potleskem odměňovali jednotlivé výstupy během celého představení.

Líbila se rovněž klasická výprava a zejména pestré a odvážné kostýmy barových tanečnic, které ve stísněných prostorech zvládly své taneční kreace včetně kankánu se skutečnou bravurou.

Závěr Brdečkovy bláznivé komedie patřil celému sálu, písničku *Whisky, to je moje gusto* zpívali společně s herci i diváci, a dokonce dvakrát! A ani potom se lidem nechtělo odejít.

Škoda jen, že se tu opět projevil malý zájem Sazovických o nabízenou kulturu, i když za nimi „přijela“ až do dědiny. V sále

bylo připraveno 150 míst a obsazena byla zhruba polovina z nich. I vstupné bylo víceméně směšné – 50 Kč. A ani tady nechyběla recese, diváci si mohli zakoupit láhev „pravé nefalšované Kolalokovy limonády“ s originální vinětou. Zájem byl opravdu veliký.

Tak zase někdy příště a v hojnějším počtu. A možná by akci měla předcházet větší propagace, protože plakátků ve vývěskách si mnozí občané nevšimnou a hlášení rozhlasu několik dní předem buď přeselechnou nebo na ně pozapomenou.

Mgr. Věra Nejezová

Když v baru houstne dým...

Závěrečná děkovačka s vděčnými diváky

Adventní dílny a rozsvícení vánočního stromu na návsi

Letošní rok náš spolek Gučabab zakončil adventními dílničkami, které jsme pořádali ve spolupráci se Základní školou Sazovice. Děti i dospělí si mohli vyrobit věnce z pedigu, hvězdičkové svícny ze zavařovaček a svícny na stůl, andílky z recyklovaných kávových kapslí a mnoho dalších ozdob, kterými si zpříjemní krásný čas adventní. Také si zkusili vyleptat na sklo betlém a nazdobit perníčky. Paní Ordáňová, naše paní knihovnice, připravila pro děti výrobu dárečků, které byly do poslední chvíle velkým tajemstvím. Ochotné a šikovné sazovické maminky a babičky napекly dobroty, uvařily nealko punč a vánoční nálada dýchlá na všechny přítomné, malé i velké, jichž se v sále OÚ sešla dobrá stovka. V letošním roce jsme se v Sazovicích poprvé zapojili do charitativní akce Vánoční hvězda. Prodej těchto květin vynesl 3050 Kč a získané peníze byly zaslány malým pacientům Dětské kliniky Fakultní nemocnice Olomouc. Tímto moc děkujeme všem lidem dobré vůle, kteří si vánoční hvězdu zakoupili, a tak podpořili tento bohubilý záměr.

Po skončení dílniček jsme se ze sálu OÚ přesunuli na návěs, kde paní starostka pozdravila přítomné a poté rozsvítla vánoční strom. Děti netrpělivě očekávaly příchod svatého Mikuláše s jeho andělským a čertovským doprovodem. Každé dítě si odneslo domů dárek v podobě adventního kalendáře, malé sladkosti a mandarinek, které věnovala firma Wastex s.r.o. Také pro dospělé byl připraven horký čaj a svařák, protože předposlední listopadový večer byl už pěkně nevlídný a studený. Celé toto dění na návsi doprovázela svou hudbou a zpěvem vánočních písní a koled Cimbálová muzika Luňák s primáškou Barborou Doleželovou.

Na závěr bychom vás rádi informovali také o další akci, kterou připravujeme. Začátkem nového roku se uskuteční tradiční dětský karneval, na který vás všechny srdečně zveme a těšíme se na setkání s vámi. Konec roku 2019 je už na dohled, a tak nám dovozte popřát vám i vašim rodinám mnoho dobrého v nadcházejícím roce 2020.

Gučabab

Vánoční přípravy ve včelařském kroužku

Dny se nám pomaličku zkrátily a chladné počasí nás zahnal z včelnice do školy. Děti pak chodí domů ze schůzek již za tmy a teplý podzim je nenávratně pryč.

Ještě v říjnu jsme podnikli podzimní vycházku do přírody a nasbírali jsme si šípky na čaj. Teplým čajem s medem a medovou svačinkou jsme si potom zpříjemnili naše schůzky.

Od poloviny listopadu jsme se pilně připravovali na Sazovický vánoční jarmark. Děti se s radostí pustily do výroby stáčených i odlévaných svíček, přírodních ozdob a také jsme pekli perníčky. Nejprve jsme samozřejmě museli ochutnat, co jsme upekli, a ochutnávali jsme tak dlouho, až jsem byla ráda, že jsme nesnědli i figurky na perníkový betlém. Nazdobili jsme ho sněhovou polevou a vystavili ve škole, kde nám dělal radost celý prosinec. Dětem se vykrajování postaviček z perníkového těsta moc líbilo a také zdobení sněhovou polevou bylo pro ně velkou zábavou.

Jestli jste letos doma s dětmi ještě perník nepekli, tak se do toho určitě pusťte.

Děti budou mít velkou radost z této nevšední zábavy, procvičí si prstíčky a možná budete překvapeni, jaké šikulky doma máte. Dobrým perníčkem k čaji nebo ke kávičce nepohrdne žádná návštěva. Za celý náš včelařský kroužek přejeme všem krásné Vánoce plné rodinné pohody a šťastné vykročení do nového roku 2020.

Jitka Kučerová, vedoucí včelařského kroužku

Betlém se nám podařil

V Klubu seniorek se nikdy nenudíme

Sazovický Klub seniorek má za sebou už devátý rok své činnosti. Stejnou dobu už jej jednou za měsíc navštěvuje i většina jeho členek, které se na schůzky těší a téměř pokaždé na ně připraví malé pohoštění. Při setkáních se seniorky seznamují s různými informacemi týkajícími se problematiky lidí staršího věku, ať už z oblasti sociální, zdravotní nebo kulturní. Každý rok absolvují také několik besed, výletů, exkurzí a dalších aktivit.

V letošním roce se stala velkou atrakcí návštěva snoezelenu v místní základní škole. Jeho bezpečné stimulační prostředí navozené prostřednictvím zrakových, sluchových, čichových i hmatových podnětů působí blahodárně nejen na malé děti, ale i na starší generaci. První návštěva byla věnována jarnímu období, kdy příjemný zážitek ještě umocnila hudba Antonia Vivaldiho nebo zpěv ptáček. Druhé setkání probíhalo „u moře“ a bylo spojeno s jeho šuměním, vlnami, písek, mušlemi a vším ostatním, co k němu patří. Pokaždé šlo o jedinečnou relaxaci a seniorky si ji opravdu užily. Patří za to poděkování vedení zdejší školy, které Klubu seniorek tuto možnost nabídlo.

Ve spolupráci se školou se uskutečnily i další akce klubu. V září to byla exkurze do historické kovárny v Holešově, která zde stojí od r. 1550 a seznamuje návštěvníky nejen s kovářským řemeslem, ale i s bydlením v minulých stoletích. Kromě kovárny čekala účastníky exkurze i prohlídka zajímavé výstavy loutek a domácích loutkových divadel, která probíhala v několika sálech holešovského zámku. Zajímavá byla i exkurze do obuvnického muzea ve Zlíně, kam se většina členek klubu vypravila vůbec poprvé, i když ho máme téměř na dosah. K vidění tu jsou spousty bot z různých století, například 5300 let stará obuv neandrtálce Ozziho, středověké škorně se zahnutými zobci nebo atlasové střevíčky francouzských rokokových dam. Je s podivem, jak malé měly tenkrát nožky. Jako protiklad jsou tu vystaveny obrovské boty urostlých sportovců, třeba basketbalistů, nebo jezdecké boty kurýrů, nastálo připevněné ke koň-

ským třmenům, do nichž rychlý posel hupsnul ve své vlastní obuvi. V muzeu nechybí ani ševcovská dílna v podobě, jakou měla v době začátků Tomáše Bati, nebo ukázka pásové výroby obuvi z Baťových závodů. A že seniorky vzaly prohlídku zlínského muzea „zgruntu“, navštívily i síň národopisce Františka Bartoše, expozici o speleologii a další věnovanou životu amerických kovbojů.

Poslední letošní seniorskou akcí byl zájezd do Návojně a do Horní Lidče, opět společně se žáky sazovické ZŠ. V malebné valašské obci Návojně předvedli malým i velkým návštěvníkům ze Sazovic místní nadšenci (také důchodového věku) život a práci našich předků – vznik chleba od zasetí zrna až po jeho upečení či zpracování ovčího rouna i lnu, takže mnozí se poprvé seznámili s tím, jak se len pěstuje, sklízí, močí, láme nebo češe a následně spřádá na kolovrátku. A také žasli nad starodávným svícením pomocí bukových hoblin, které se strouhaly ze špalíků tohoto dřeva, umísťovaly do speciálních stojanů a po zapálení celkem krátce poskytovaly skromné světlo, při němž tenkrát lidé večer pracovali. Aby od hořící hobliny nevznikl požár, býval stojan umístěn nad díží s vodou. Hostitelé z Návojně přijali sazovické návštěvníky velice srdečně a s opravdovým temperamentem a hrdostí nejen vyprávěli a předváděli, ale vše také doprovázeli zpěvem lidových písniček ze svého kraje. Posezení ve staré valašské chalupě bylo pro všechny skutečně příjemným zážitkem.

Další cesta směřovala do Horní Lidče na prohlídku zdejšího betlému. Pochází z celkem nedávné doby, z roku 2011 a pracovalo na něm 15 různých řezbářů z celé republiky i ze Slovenska. Není to žádný drobeček, zabírá plochu 50m². Je v něm zakomponováno přes 230 figur, z nichž 75 je pohyblivých. Divák se zde setká vedle náboženských výjevů také s ukázkami obyčejného lidského života – prací řemeslníků i sedláků, s lovem, pastevectvím, selským dvorem, hospodou atd.

Tento celoročně vystavený betlém přibližuje návštěvníkům také na 40 mimořádných míst

ve Zlínském i Trenčínském kraji, a tak jsou tu k vidění baziliky na svatém Hostýně a Velehradě, buchlovský hrad i buchlovický zámek, Radhošť, ze slovenských památek třeba zámek Bojnice nebo trenčínský hrad. Expozici doplňuje ještě filmový dokument o tom, jak se vyvíjel život na moravsko – slovenském pomezí, představuje nejzajímavější historické momenty, zvyky i řemesla. Při filmové projekci ožívá i samotný betlém, rozsvěcuje se v něm vždy ta část, o níž se na plátně zrovna hovoří.

Za dobu, kdy je betlém v Horní Lidči vystavený, jej vidělo už téměř 80 tisíc návštěvníků a určitě by potvrdili, že stojí za to jej vidět.

V letošním roce navštívily seniorky opět i místní knihovnu, kde pro ně paní knihovnice Marie Ordánová přichystala zajímavou besedu věnovanou 70. výročí nakladatelství Albatros, a líbilo se rovněž seznámení s jedním z našich nejkrásnějších měst – Kutnou Horou, které připravila a fotografiemi doplnila p. Věra Nejezová.

Několik členek klubu využilo možnosti zhlédnout v Městském divadle Zlín skvělou komedii Pan Kaplan má třídu rád, seniorky nechybí nikdy ani při koncertech konaných v kostele sv. Václava či při dalších kulturních událostech, které v obci probíhají.

Se Spolkem sv. Václava spolupracují členky klubu při přípravě pohoštění pro účastníky Pouti rodin o svátku sv. Zdislavy, spolupatronky sazovického kostela, nebo při Malé pouti dětí k uctění památky sv. Františka a Hyacinty, jejichž ostatky jsou v kostele také uloženy. Jejich výrobky a dobroty nechybí ani ve společném stánku na vánočním jarmarku v Sazovicích.

Stáří každému člověku přináší menší či větší zdravotní problémy a neduhy i různé jiné starosti a je jen na něm, zda využije alespoň občas možnosti na ně na chvíli zapomenout a najít rozptýlení, které se mu v Klubu seniorek nabízí. Všichni jsou v něm vítáni.

Za Klub seniorek Mgr. Věra Nejezová

Relax ve snoezelenu

Před muzeem kovářství

Výstava loutek – poutač

Seniorská obálka – dobrý nápad, který může zachránit život

Víte, co je seniorská obálka?

Je to projekt, který pomáhá v situacích, kdy se dostanete do tísně, ohrožení zdraví nebo života.

Určen je především pro seniory a osoby se zdravotním postižením, kteří žijí sami ve svém domácím prostředí, ale může pomoci komukoliv z nás.

Jedná se o tiskopis – tzv. I.C.E kartu (I.C.E. označení je mezinárodní zkratka a znamená „použit v případě nouze“ - z anglických slov In Case of Emergency).

V tiskopise vyplníte své osobní údaje, dále nemoci, na které se léčíte, léky, které užíváte (pouze léky na lékařský předpis, ne vitamíny a výživové doplňky), kontakt na blízkou oso-

bu, jméno a kontakt na svého praktického lékaře a připojíte svůj podpis.

Kartu pak umístíte na viditelném místě ve vašem bytě nebo domě! Bud' na dveřích lednice, nebo vnitřní straně vchodových dveří. Integrované složky záchranného systému kraje (zdravotnická záchranná služba, hasiči a policie) jsou o umístění karty informováni a budou ji hledat vždy na těchto místech! Tím, že budou mít informaci o vašem zdravotním stavu ihned k dispozici, mohou významně urychlit vaši léčbu nebo záchranu.

Do tohoto projektu se zapojil i Zlínský kraj a kartu nebo formulář v interaktivní podobě včetně návodu na vyplnění najdete na jeho

webových stránkách v oddíle sociální oblast.

K projektu se připojuje i naše obec a poskytne vám tiskopis na obecním úřadě v Sazovicích v papírové podobě včetně průhledného plastového obalu pro jeho uložení.

Členky seniorklubu v Sazovicích už tento dobrý nápad využívají.

Dovolte mi, milí přátelé a čtenáři našich novin, popřát vám pokojný adventní čas, klidné a požehnané vánoční svátky a v novém roce vše dobré.

A přijďte mezi nás.

Za Seniorklub Jana Potočná

ČÍM JSME OBOHATILI VÁŠ ŽIVOT v roce 2019 (Z činnosti Spolku sv. Václava v Sazovicích)

Stavbou kostela svatého Václava, který je moderní, nadčasový a stále vyhledávaný, se členům spolku podařilo splnit cíl, o který na počátku šlo. Abychom tímto krásným dílem nejenom uskutečnili sen našich předků, ale hlavně v této tzv. „ateistické době“, přispěli k obnovení, posílení a upevnění víry v Boha u těch, kteří o to stojí. Tím jsme nabídli **obo-
hacení duchovního života**. A to není jistě malý úkol. Proto je také v našem kostele každou středu (vyjma svátků) sloužena v 18 hod. mše svatá, na kterou jste všichni srdečně zváni. Neříkám to jako frázi, ale jako fakt. Všichni jsme dostali nějaké dary, o které jsme se sami nepříčinili - byly nám dány (dar moudrosti, rady, síly, umění...), a proto bychom za ně měli alespoň každý svým způsobem poděkovat. Můžete při mši sv. posedět třeba v zádveřích kostela, kde na vás nikdo nevidí, jen Bůh, a přitom ulevíte svému svědomí nebo ho posílíte. Nemusíte se ničeho ostýchat. Všemi přítomnými budete vítáni.

Také **kulturní život byl přičiněním našeho spolku bohatý**. Hned v únoru (10.2.2019) k nám již podruhé zavítal vynikající pěvecký sbor OLIO z Olomouce. Koncert pod názvem Laudate Dominum byl zaměřen hlavně na díla novějších skladatelů duchovní hudby. Pro nás byly nejznámější skladby P. Josefa Olejníka. Nejvíce snad posluchače oslovila prostá skladba Anděle Boží od Jiřího Pavlíci. Na 27.února přijal pozvání a zároveň sloužil střeďeční večerní mši svatou P. Pavel Hověz, farář z Brna-Lesné. Jak už mnozí víte, i zde se staví kostel podle návrhu arch. Štěpána, kte-

rý bude zasvěcen bl. Restitutě, rodačce z Brna-Husovic. Při mši sv. v Sazovicích proběhla finanční sbírka na dostavbu tohoto chrámu, za což všem dárcům mnohokrát děkuji. Po mši sv. následovala beseda, na níž nás P. Pavel informoval o průběhu stavby a zároveň nás pozval do Brna-Lesné (13.července pak uspořádala MO KDU-ČSL Sazovice poutní zájezd do Brna i do Lesné).

A jako mávnutím proutku nastoupilo jaro. V neděli 19.května jsme uspořádali u příležitosti 2.výročí vysvěcení kostela Varhanní koncert Antonína Žurka a jeho hostů. Tentokrát nezazněly jenom skladby varhanní, ale krásným zpestřením bylo také sólové nebo vícehlasé podání duchovních skladeb a písní. Koncem května (29.5.) proběhla Pouť rodin ke cti svatě Zdislavy. Po večerní mši svatě, na kterou jsou zvány především mladé rodiny s dětmi, bylo pro všechny přítomné připraveno malé pohoštění. Přestože nám počasí v tento den nepřálo, myslím, že všechny děti byly spokojeny. Kromě únavy a malých radostí ze soutěžení si odnesly i nějakou tu sladinku nebo drobný dáreček.

Prázdniny a dovolené rychle uběhly, děti se ještě nerozkoukaly ve škole a už tady byly svatováclavské hody. Oslavy svátku svatého Václava, patrona naší obce a kostela, proběhly v sobotu 28.září 2019. Slavnostní bohoslužbu celebroval novokněz P. Jan Faltýnek, který po mši svatě uděloval své novokněžské požehnání.

Od 1. do 7.října probíhaly v naší republice tzv. Dny architektury. Města a obce, které se do

tohoto projektu přihlásí, dle naplánovaného programu umožní v daný den zájemcům prohlídku nějaké význačné stavby, výstavy apod. U nás proběhl Den architektury v neděli 6.října odpoledne. V tuto dobu si mohli návštěvníci prohlédnout náš kostel sv. Václava a vyslechnout si komentář k této prohlídce. Vystřídali se tu návštěvníci z Českých Budějovic, Prahy, Olomouce i bližšího okolí. Všichni přítomní byli mile překvapeni krásnou a čistotou architekturou a taky originální výtvarnou výzdobou našeho svatostánku.

V neděli 13.října se konala Malá pouť dětí ke cti sv. Františka a sv. Hyacinty, fatimských dětí. Po ranní mši svatě, která byla sloužena za děti a rodiny naší obce a farnosti, bylo pro malé účastníky připraveno pouťové překvapení. Ostatní přítomní mohli posedět a pobesedovat za probouzejícího se sluníčka u dobrého čaje, kávy a jiných dobrot.

A co do konce roku ještě chystáme?

Co nejsrdečněji vás zvu **26. prosince** na svatoštěpánskou ranní mši svatou, která bude sloužena v našem kostele sv. Václava v Sazovicích. Přijďte Vánoce (narození Ježíše) oslavit právě účastí na této mši svatě.

Rok 2019 můžeme společně zakončit zpěvem známých koled při Zvonkohraní na Silvestra **31.prosinec** 2019 ve 14,00 hod. Poté jste zváni také na mši svatou v 17hod. do farního kostela v Mysločovicích, při níž poděkujeme Pánu za uplynulý rok 2019. Pro ty, kdo nejsou mobilní, zajistíme dopravu osobními auty.

V neděli **5. ledna** 2020 v 15 hod. si vyslechneme v našem kostele vánoční koncert hostišovské kapely Hostband pod vedením Mgr. Michala Mynáře. Přijďte ještě prožít sváteční chvíli v končící vánoční době.

Milí spoluobčané, alespoň krátce jsem vám přiblížila život Spolku svatého Václava v kostele v Sazovicích.

Zároveň chci mnohokrát poděkovat vám všem, kteří jste pomohli a zasloužili se o realizaci výše popsaných akcí. Všem pak přeji **KRÁSNÉ VÁNOCE, POKOJ A MÍR V DUŠI A V NOVÉM ROCE JEN TO NEJLEPŠÍ.**

Marie Rapantová

*Přejeme radostné
a veselé Vánoce plné
zdraví, štěstí a pohody.
Do nového roku hodně
Božího požehnání.*

 KDU-ČSL

Spolek sv. Václava Vás srdečně zve na tradiční

ZVONKOHRANÍ

kteří se uskuteční v úterý **31. prosince 2019 ve 14 hodin**
před kostelem sv. Václava v Sazovicích

V podání našeho varhaníka, Antonína Žúrka, si zazpíváme
ty nejkrásnější vánoční koledy.

Dále jste všichni srdečně zváni na **DĚKOVNOU MŠI SVATOU**
v 17 hodin do farního kostela v Mysločovicích.
(pro imobilní zajistíme dopravu osobními auty)

Spolek sv. Václava vás zve
na vánoční koncert, který se bude konat

v neděli 5. ledna 2020 v 15 hodin
v kostele sv. Václava v Sazovicích.

Pestrou nadílkou adventních i vánočních písní
zahraje a zazpívá kapela **Hostband z Hostišové.**

Michal Mynář, Jana Zapletalová, Rudolf Karlík
a Pavel Konečný se na vás moc těší.

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

© yanaboyko

Desátý rok muzea v Sazovicích

Letos v září vstoupilo sazovické muzeum do 10. roku své existence. Poprvé bylo otevřeno při prvním sjezdu rodáků v r. 2010. Od té doby slouží veřejnosti nejen ze Sazovic, ale také blízkého i vzdálenějšího okolí. V průběhu let přivítalo dokonce návštěvníky z Německa, Ukrajiny, Gruzie, USA, Číny, Austrálie nebo Indonésie. Za dobu trvání si jeho prostory prohlédly téměř tři tisíce zájemců.

Velkou část návštěvníků představují děti z místní základní a mateřské školy, které do muzea přicházejí opakovaně v době Velikonoce a Vánoc, kdy se ve svátečně vyzdobených prostorách seznamují s lidovými tradicemi a zvyky těchto svátků i s ukázkami starých prací a řemesel. Tyto činnosti přibližují malým návštěvníkům nejen lidový výrobci (spřádání ovčího rouna, plstění, pletení z pedigu, zdobení kraslic), ale také ochotní a obětaví místní občané (draní peří, pletení, háčkování, vyšívání, výroba tatarů a vrbových píšťalek aj.) Nikdy přitom nechybí ani zajímavé vypravování a vzpomínání na doby minulé a tehdejší život v naší obci, které děti s povděkem poslouchají. Při návštěvě si také vždycky vyrobí drobnosti, které vycházejí materiálem i pojetím z lidových tradic.

Kromě dětí ze Sazovic přicházejí do muzea i školáci z okolních obcí (Mysločovice, Tečovice, Malenovice, Otrokovice) a také pro ně zde bývá připraven podobný program. Častými hosty jsou rovněž členové klubů turistů nebo seniorů, kteří prohlídku muzea spojují většinou s návštěvou zdejšího kostela sv. Václava. Za dobu své existence připravilo muzeum také několik menších výstav, které i přes stísněné prostory přinesly mnoho zajímavého. Představily se na nich např. staré hračky, textilní výrobky a výšivky z truhly našich babiček nebo poklady ze staré kredence – starodávné sklo, porcelán a keramika. Výstavy se konaly vždy při slavnostních příležitostech v obci a za zapůjčení exponátů patří dík ochotným sazovickým občanům. Poděkování patří i všem dárcům, kteří v průběhu let přispěli do muzea dalšími sbírkovými předměty, často velmi cennými.

V roce 2020 se naše obec chystá uspořádat 2. sjezd sazovických rodáků. Do připravovaného programu se zapojí i místní muzeum výstavou z tvorby sazovického lidového řezbáře p. Bernarda Kučery a také přehlídkou svého desetiletého působení v obci, zaměřeného na poznávání místní historie i tradic.

Dá to práci, než bude peřina.

Mgr. Věra Nejezová

Bude ta píšťalka pískat?

Ještě že čert se někde zatoulal

Už aby Ježíšek přišel i k nám!

Chci sloužit, a ne aby mi bylo slouženo

To jsou slova řeholnice Anežky České, od jejíhož svatořečení, které se považuje za předzvěst pádu komunismu, uplynulo 12. listopadu 30 let. Přiblížme si život této pozoruhodné osobnosti.

Anežka byla nejmladší dcerou českého krále Přemysla Otakara I. a jeho manželky Konstancie Uherské. Narodila se ve Starém královském paláci na Pražském hradě pravděpodobně v r. 1211. Královský původ ji předurčoval ke vznešenému životu a už ve třech letech se poprvé stala předmětem sňatkové politiky svého otce. Zasnoubil ji několikrát s významnými představiteli evropských panovnických rodin, mj. se o ni ucházel římský císař Fridrich II. Štaufský nebo anglický král Jindřich II. Plantagenet. Ze všech sňatků však z různých důvodů sešlo a po smrti svého otce, po němž nastoupil na trůn Anežčin bratr Václav I., se rozhodla žádné další nabídky nepřijímat a odejít do kláštera. A to do kláštera, jehož řeholníci si za ideál zvolili chudobu.

Anežka od útlého dětství v kláštřích vyrůstala, jak tomu bylo u šlechtických dcer zvykem, v tichosti a modlitbě. Svět hlubokého ticha, klidu, niterného rozjímání a vysokých

ideálů ji ovlivňoval stále silněji. V tu dobu se Evropou šířilo hnutí sv. Františka a sv. Kláry z Assisi, které vyznávalo ideály lásky, chudoby a duchovní obrody, a toto nadčasové poselství Anežku výrazně oslovilo. Františkáni v tu dobu už působili i v Praze a jejich řeholnictví zaměřené na službu bližnímu ovlivnilo Anežku natolik, že v r. 1233 založila s finanční pomocí své matky první špitál pro chudé v Čechách. Nacházela se v něm nemocnice, chudobinec a útulek pro pocestné. Ve stejné době zakládá Anežka i klášter Na Františku, na jehož vybudování obětovala celé své královské věno. Klášterní komplex tvořily dva kostely, dvě kaple, dva kláštery, dům abatyše a samozřejmě řada hospodářských budov. Dnes je považován za nejstarší a nejkrásnější gotickou památku v Praze.

O letnicích r. 1234 vstoupila do klášterního konventu sama Anežka. Ve slavnostním průvodu ji doprovázel její bratr král, sedm biskupů a příslušníci nejvyšší šlechty. Společně s ní vstoupilo do kláštera dalších sedm urozených dívek z českých šlechtických rodů.

Život v konventu byl značně tvrdý a jednotvárný. Řeholnice prostory kláštera nesměly opustit, pohybovat se mohly jen v zahradě, která k areálu příslušela. Velmi přísné byly i stravovací předpisy. Sestry nedostávaly maso, občasnou výjimkou byly jen ryby. Spaly ve společném dormitáři (ložnici), kde byly postele tvrdé a chybělo vytápění. Velkou část dne trávily na modlitbách a při mši v kostele. Musely se chránit pohledu na muže, nesměly dokonce sledovat ani kněze sloužícího bohoslužbu. Mezi řeholnicemi sv. Kláry (klariskami) neplatily žádné společenské rozdíly, byly si rovny v práci i duchovním životě, prioritou řádu byla sociální služba. Žádná významná privilegia neměla ani samotná zakladatelka kláštera – Anežka.

Mezi Anežkou a sv. Klárou vznikl přátelský vztah, jak dokládají dochované dopisy. Klára v nich zdůrazňovala, že cesta ke spáse vede skrze chudobu a Anežka pod jejím vlivem požádala papeže o privilegium chudoby, což

znamenal, že klášter nemohl vlastnit žádný majetek.

Proto ho nechala převést na špitální bratrstvo, pozdější řád Křižovníků s červenou hvězdou, pečující o lidi v nouzi. Řádovou činnost tak propojila s činností charitativní. Založením řádu křižovníků si Anežka vydobyla hned dvě prvenství: je jedinou ženou, která založila mužský řád a současně je zakladatelkou jediného českého řádu.

Špitál i klášter Na Františku se staly útočištěm stovek potřebných. Mrzáci, vysloužilci, lidé postižení různými nemocemi, žebráci bez domova, ti všichni si k jeho bráně přicházeli pro jídlo, ošetření i útěchu. I když Anežka žila v přísné klauzuře a nemohla ve špitále pracovat, našla si jiné způsoby, jak chudákům pomáhat. Myla kuchyňské nádobí, uklízela, prala obvazy, spravovala šatstvo.

Z ústraní kláštera ovlivňovala Anežka život svého řádu i svých královských příbuzných. V r. 1249 rezolutně urovnala spor mezi Václavem I. a jeho synem Přemyslem Otakarem II. a dosáhla tak ukončení občanské války. Byla velmi vzdělaná, psala a četla česky, latinsky, německy a italsky. Dochovalo se na dvacet listin, jež napsala jako prostřednice mezi českým králem a papežem. Byla nadána léčitelstvími schopnostmi i jasnozřivostí, předpověděla prý i smrt svého synovce Přemysla Otakara II.

Když papež Anežku ustanovil abatyší kláštera, setrvala v tomto postavení čtyři roky, ale pak na úřad rezignovala. Stejně jako sv. František chtěla spíše poslouchat než ovládat, chtěla sloužit, a ne aby jí bylo slouženo, což je vyjádřením obrovské pokory. I když úřad opustila, těšila se velké úctě a jako „starší sestra“ zůstala vedoucí osobností konventu až do své smrti.

Zemřela 2. března 1282, v době pro české království velmi neutěšené. V bitvě na Moravském poli v r. 1278 zahynul Anežčin synovec, král Přemysl Otakar II. Vítězný Habsburk ustanovil správcem země Otu Braniborského, který své moci využil k útisku a drancová-

ní českého území. To vyvrcholilo vypuknutím hladomoru, kdy jen v Praze se mrtví počítali na tisíce. Anežka se tak na sklonku života stala svědkem nesmírného pokoření své přemyslovské dynastie, která kdysi patřila k nejvýznamnějším v Evropě.

Anežčino mrtvé tělo přenesli do klášterního kostela, kam se po několik dní hrnuly zástupy chudiny i urozených lidí. Tělo se prý nerozkládalo a navíc vydávalo příjemnou vůni. Později Anežčiny ostatky pohřbili ve výklenku kaple Panny Marie, jak si za života přála. Protože kostel postavený téměř na břehu Vltavy byl často ohrožován povodněmi, byly ostatky uloženy do menší rakve, aby se dala snadněji přenášet. Během husitských válek byl klášter Na Františku vydrancován a po-

bořen, takže po návratu klarisek v r. 1439 se Anežčiny ostatky už nenašly. Jediný dochovaný (Anežčina spodní čelist) se nachází na zámku Escorial nedaleko Madridu ve Španělsku.

O Anežčino svatořečení usilovali už brzy po její smrti např. Eliška Přemyslovna nebo Karel IV., ale bohužel u papeže neuspěli. Následující dějinné události často destabilizovaly situaci v zemi a bylo třeba řešit jiné problémy. Velkou překážku, která bránila případnému procesu kanonizace, představovaly také chybějící ostatky. Teprve v roce 1988 se pražskému arcibiskupství podařilo získat ze Španělska část Anežčiny čelisti a díky této vzácné relikvii mohl být kanonizační proces započat.

Po sedmi stech letech od její smrti! Anežčino svatořečení má symbolickou platnost. Došlo k němu 12. listopadu 1989, pouhých pět dní před začátkem „sametové revoluce“... Málokdy došlo v Čechách tak plně na slova starých proroctví. Zlidovělý výrok litoměřického opata z roku 1455, že **pokojné a šťastné časy v zemi české nastanou, až obyvatelé těla blažené Anežky najdou, se skutečně vyplnil.**

Zpracováno podle publikace A. Ježkové České nebe a studie Petra Kubína Všichni nápadníci svatě Anežky (Mladá fronta Dnes, listopad 2019)

Kdo je kdo v betlémě

Ponoříme-li se v čase do dob dávno minulých, byly Vánoce vždy svátky dojemné, opředené kouzlem zkazek, obyčejů, písní, koled, pověr. V průběhu staletí některé zanikly, jiné se proměňovaly a přibývaly také nové, které vánoční zvykosloví obohacovaly.

Mezi nejstarší atributy vánočních svátků patří jesličky – betlém. První výjev z narození Ježíška se odehrál jako živý obraz nedaleko italské vesničky Grecco v r.1223. František z Assisi tam v jeskyni na vrcholu skalnatého kopce zinscenoval narození Páně. Šlo nejen o první betlém, ale také o první půlnoční mši.

Od té doby se jako připomínka zázraku Kristova zrození stavějí betlémy po celém světě – papírové, dřevěné, keramické, pohyblivé i statické a v neposlední řadě také betlémy tvořené živými aktéry. Všechny mají jedno společné – místo, kde se událost odehrála, a postavy, které se v okamžicích Ježíšova narození setkaly u jeslí, do nichž ho Maria položila. Dovedli byste je vyjmenovat a vysvětlit jejich role?

Betlém

Byl místem, odkud pocházel Davidův rod. V době římského sčítání lidu se obyvatelé museli odebrat na místo svého původu, nemohli se nechat sečíst kdekoliv. Proto i Josef a Marie museli cestovat do své domoviny, i když těhotná Marie byla téměř před slehnutím. Protože v Betlémě nesehnali lepší nocleh než ve chlévě, přišel zde na seně na svět i Ježíšek. Z Lukášova evangelia víme, že ho matka položila do jeslíček, tak se říkalo stojanu na zakládání sena pro dobytek. Josef a Marie bývají v betlémě zpodobněni, jak se sklánějí nad novorozencem Jezulátkem ovnutým v plenčičkách. Na některých betlémských výjevech chová Marie děťátko na klíně.

Svatá rodina Malý Ježíš

Podle evangelíi syn Panny Marie a samotného Boha. Vyvolené dítě, které se v dospělosti stane tesařem, Spasitelem lidstva, pro jehož vykoupení

podstoupí smrt na kříži, a zakladatelem jednoho z největších světových náboženství – křesťanství.

Panna Maria

V době jejího zasnoubení a svatby s Josefem jí podle tradice mělo být 16 let. Je však pravděpodobné, že mohla být ještě mladší, jak tomu bylo tenkrát v orientu zvykem. Tradiční katolické náboženství věří, že po smrti byla s duší i tělem vzata do nebe, a proto je její hrob v Jeruzalémě prázdný.

Svatý Josef

Bývá nazýván Ježíšovým pěstounem. Tato mlčenlivá postava bývá charakterizována jako „muž spravedlivý“. Od doby, kdy Ježíšovi bylo 12 let, není o Josefových dalších osudech nic známo.

Tři králové

Evangelia neuvádějí ani že byli tři, ani že to byli králové. Bible o nich hovoří jako o mudrcích z východu. Na jejich počet se usuzuje podle tří darů, které děťátko přinesli – zlato, kadidlo a myrhu, což je vonná pryskyřice. Symbolicky tři králové představují svět, který se Ježíšovi – Mesiáši při-

chází poklonit. Až pozdější tradice je pojmenovala Kašpar, Melichar a Baltazar. Do Betléma přijíždějí obvykle na velbloudech, někdy dokonce na slonovi. V církevní symbolice jsou považováni za patrony poutníků a hříšníků.

Pastýři

V Ježíšových dobách bývali pastýři považováni za společenskou spodinu, každý se od nich držel stranou. Že právě oni jako první dostali od andělů zprávu, že se narodil Spasitel, je velmi symbolické. Na svět přišel Král králů, ale i těch nejposlednějších lidí. Bylo to pro ně velké významání. Pastýřský p e spředstavuje oddanost, víru a poslušnost, b e r á n e k symbolizuje jednak obětní dar, jednak samotného Krista. Agnus Dei znamená latinsky beránek Boží.

Andělé

Slovo angelos pochází z řečtiny a znamená p o s e l. Bible považuje anděly za bytosti, které patří do království Hospodina. Pozdější doba je zobrazuje také jako malé děti nebo postavy připomínající kohosi mezi chlapcem a dívkou, čímž je naznačeno, že jsou to tvo-

vé zcela vyjimeční a zvláštní. V bibli plní většinou sdělovatele zpráv od samotného Boha.

Volek a oslík

V každé zemi dosazují autoři betlémů do chléva jiná zvířata, v Asii například najdeme u Jezulátka velbloudy a slony. U nás máme oslíka a volka. I ta tupá zvířata rozpoznala v novorozenátku svého Pána a přišla se mu poklonit. Čímž zahanbují všechny, kteří to nedělají. Ve Starém zákoně stojí: „Vůl zná svého hospodáře a osel jesle svého Pána, mne však Izrael nezná, můj lid je nechápavý.“ Jde o to, že zatímco nemá tvář je pokorná před svým hospodářem, člověk svého Stvořitele nedbá. Měl by si vzít z přírody příklad.

Chlév

Místo Ježíšova narození se zobrazuje jako stáj nebo jako jeskyně. Někteří historici soudí, že to mohla být i hospodářská část nějakého stavení. Ve srovnání s dneškem však nemuselo být bydlení tehdejších lidí od útulku pro zvířata nijak ostře odděleno. Někdy to prostě byla nižší část domu sousedící s obytným prostorem.

Betlémská hvězda

Podle evangelia šlo o zázračný jev na obloze. Mudrcům z východu ukazovala cestu k místu narození Spasitele. Je zobrazována jako kometa, což je paradoxní, protože podle tradice komety zvěstovaly příchod zlých časů. Jiné výklady vycházejí z astrologie a ukazují na trojitou konjunkci Jupitera a Saturnu na

počátku našeho letopočtu. Jupiter byl považován za královskou hvězdu a Saturn za židovskou. Astronomové uvažují dokonce i o možnosti výbuchu supernovy.

V průběhu staletí přibývaly k těmto hlavním aktérům betléma další postavičky, například **daráčci**, kteří Ježíškovi přinášeli drobné dárky, nebo **řemeslníci** pracující ve svých dílnách, **sedláci** na polích, **muzikanti** atd. Tyto výjevy zobrazující život prostých lidí se odehrávaly v kulisách měst, vesnic i přírody a vytvářely bohaté scénérie, které u mechanických betlémů byly často ozvláštněny i pohybem figur. Není divu, že tato krása budí náš obdiv i v dnešní době.

Ze Sazovic do Ekvádoru

Hory kondora

V naší nevelké obci žije řada lidí, kteří se věnují zajímavé a neobvyklé práci nebo koníčkům. Máme u nás modeláře, sběratele, výrobce šlapacích autíček, sportovce – cyklisty i vytrvalce, myslivce, rybáře atd. Ojedinelému a krásnému koníčku – pěstování orchideí – se už dlouhá léta věnuje pan **Lumír Volný**. Letos se za nimi i s manželkou vydali až do Jižní Ameriky, do rovníkového Ekvádoru.

Jak se, pane Volný, stane z člověka „orchideář“, kam spadají vaše pěstitelské začátky?

To už je docela dlouho, někdy začátkem 90.let. V době, kdy jsme ještě bydleli na sídlišti v Otrokovicích, jsem si z výstavy ve Věžkách přivezl svou první rostlinu. Postupně k ní přibývaly další z výstav v Olomouci, počet orchideí se mi rozrostl také o exempláře, které jsem získal z pozůstalosti. Právě mezi nimi byl i vzácný druh – cattleya.

To asi stísňené prostory bytu v paneláku brzy přestávaly stačit...

V tu dobu jsem navázal kontakt se členy kroužku pěstitelů orchideí ve Zlíně. Ten je součástí Orchidea klubu Brno, který sdružuje pěstitele z celé České republiky. Díky tomu

jsem začal objevovat orchideje rostoucí u nás v přírodě a zaměřil pozornost na ně. Máme to štěstí, že rezervace, v nichž rostou, se nacházejí hlavně na Moravě a jsou pro zájemce lehce dostupné. Orchideje najdete na jižní Moravě, v Chříbech, Beskydech a zejména v Bílých Karpatech, kde tvoří celé louky. Jen musíte znát dobu jejich kvetení a vypravit se za nimi v pravý čas.

Většina laiků si ve spojitosti s domácími orchidejemi vybaví asi název vstavače, ale kolik druhů orchideí u nás vlastně roste?

Je jich na padesát druhů a s oteplováním v posledních letech se k nám dostávají další. Neočekávejte ale bůhví jak velké a barevné květy. Často jsou docela drobné a nenápadné, zato mají nádherná česká jména odvozená většinou z jejich podoby: vstavače, střevíčníky, prstnatce, kruštíky nebo tořiče.

Telipogon

Ty jsou u nás nejvzácnější. Nejvíce rostou v Bílých Karpatech a jejich květy svým tvarem připomínají hmyz, takže existuje tořič čmelákovitý, včelovitý, hmyzonosný, pavoukonosný atd.

Jak se vašemu koníčku přizpůsobila rodina?

Od začátku jsem měl plnou podporu své manželky, která kouzlu orchideí rovněž propadla. Společně s ní i s dětmi jsme podnikali výpravy do rezervací a rozšiřovali si poznatky o těchto nádherných rostlinách. Čeleď orchideí tvoří nejpočetnější druh na světě, a tak máme co dělat a učit se do konce života. Musím také podotknout, že se dnes vedle manželky zabývá orchidejemi i naše dcera. A možná jsme získali i zájem dalších lidí, protože na výpravy do rezervací jsme často přizvali i naše přátele a známé.

A jak vedle návštěv rezervací došlo i na tropické druhy orchideí, které dnes doma pěstujete?

V roce 2002 jsme koupili rodinný dům v Sazovicích. Přibýly tak prostory pro pěstování, tudíž přibýlo také rostlin. Postupně jsme vybudovali pro naše krasavice i speciální skleník. Nové orchideje dnes získávám prostřednictvím nabídky v e-shopech, jejichž odkazy přináší odborný časopis Orchidea klubu. Je tak možné nakoupit rostliny z různých částí světa, zejména z Jižní Ameriky – z Peru, Brazílie nebo Ekvádoru. Velké a jedinečné výstavy orchideí se konají v Německu, konkrétně v Drážďanech, a také tady si rostliny můžete objednat.

Proč jste si pro výjezd za tropickými orchidejemi vybrali zrovna Ekvádor?

V této rovníkové zemi působí firma ECUAGENERA, která se věnuje pěstování a vývozu orchideí, ale zároveň také ochraně těchto

roślin a zachování jejich genetického fondu. A že je co chránit, v ekvádorských pralesích roste 4 500 druhů orchideí. Tato firma v rámci svého působení nabízí zájemcům také výjezdy za nimi do pralesů vysoko v horách, ve výškách přes 3 000 metrů nad mořem, kam ještě neproniklo zemědělství a krajina ještě nebyla přeměněna a zničena člověkem. A této možnosti poznat orchideje v jejich přirozeném prostředí jsme s manželkou využili.

Cattleya

Jak dlouho vaše výprava trvala a jak probíhala? Vycestovali jsme letos koncem října na 14 dní (dva dny připadly na cestu). Po přistání ve dvoumilionovém městě Guayaquil jsme měli trochu obavy o naši bezpečnost, jihoamerická velkoměsta jsou proslulá svou kriminalitou, ale ve vnitrozemí a v horských oblastech, kde jsme se pohybovali, nám v tomto směru žádné nebezpečí nehrozilo. Ubytování jsme byli přímo v areálu firmy ECUAGENERA a od-

tud naše minivýprava, kterou jsme tvořili my dva s manželkou a jedna Mexičanka, jsme podnikali výjezdy do pralesů v Andách, do nadmořských výšek 3 – 4 tisíce metrů. Staral se o nás indiánský průvodce Hugo, výborný znalec horského terénu, samotných orchideí i míst, kde je hledat.

To cestování v divokých horách asi jednoduché nebylo.

Z celkem udržovaných silnic jsme přešli do horského terénu plného překážek, kamenů, výmolů, sesuvů a srázů, našemu autu jsme po pár dnech začali říkat „masage car“, tak dobře nás dovedl vytřást a vydrncat. Dál v pralesích už jsme museli postupovat pěšky, po zvířecích pěšinách nebo prostě kudy to šlo. Výhodou je, že na rovníku je i v těchto výškách poměrně teplo a navíc vás neobtěžuje hmyz. A pak – cíl cesty zato stál. Stromy obalené orchidejemi všech možných tvarů a barev...

Představují si orchidej jako rostlinu, ne strom. Orchideje jsou zvláštní rostliny. Jejich semena potřebují ke klíčení podhoubí hub. Ty spolu s mechy a tilandsiemi doslova obalují větve tamějších stromů. Orchideje po těchto větvích „šplhají“ do výšky, ke světlu a slunci. Jsou na nich přisedlé, drží se jich, ale neparazitují na nich. Proto to vypadá, jako by kvetl strom. Nádherné byly květy druhu epidendrum nebo cattleya maxima, vyjmenovat všechny, které jsme viděli a vyfotografovali, by vydalo na hodiny. A měli jsme štěstí nejen na flóru, ale i na faunu. Viděli jsme živé drahokamy – kolibříky a dokonce i nesmírně plachého tapíra, kterého i náš průvodce Hugo viděl teprve podruhé v životě.

Po tak krásných zážitcích nezůstanete určitě jen u cesty do Ekvádoru. Které orchidejové destinace byste ještě chtěli poznat?

V Jižní Americe by to určitě bylo ještě Peru, kde bychom k orchideím přidali i prohlídku slavného Machu Picchu. V Thajsku rostou zase jiné druhy orchidejí a v Jižní Africe bychom rádi poznali tzv. živé kameny, rostliny, které se dovedou neuvěřitelně adaptovat na pouštní sucho a o které se už téměř třicet let také zajímám a pěstuji je.

Pane Volný, děkuji za poutavý a zajímavý rozhovor a přeji vám i vaší paní, aby se vám dařilo také na všech dalších výpravách, které plánujete. A aby se vámi každoročně nafocený kalendář zaplnil dalšími nádhernými snímky orchideí i jiných pozoruhodných rostlin.

Rozhovor připravila Mgr. Věra Nejezová

Orchidejový strom

Obecní knihovna Sazovice

Milí čtenáři i nečtenáři, přeji vám všem krásné prožití vánočních svátků, užijte si je v klidu a rodinné pohodě.

Do nového roku 2020 vám přeji hodně zdraví, štěstí a mnoho radosti z každého, třeba i všedního dne.

Věřím, že i v příštím roce rádi zavítáte do naší knihovny, kde si v útulném a přátelském prostředí můžete popovídat, trochu odpočinout, podělit se o své radosti a na chvíli zapomenout na všechny starosti. Určitě se zde také dovíte spousty zajímavostí, ale co je nejdůležitější, čekají tu na vás krásné, nové, ještě „neočtené“ knihy...

Ty nejkrásnější Vánoce vám všem ze srdce přeje Marie Ordánová

Novoroční příděk

Obec Sazovice srdečně zve všechny občany
na Novoroční příděk, který se uskuteční
ve středu 1. ledna 2020 v 17 hodin
na návsi před OÚ.

Po příděku je připraven ohňostroj a malé občerstvení

Informace pro občany:

Máte doma staré mince?

Vážení občané,
opakovaně se na vás obrácíme s následující prosbou. V příštím roce chystá naše obec 2. sjezd rodáků, jehož součástí budou např. akce v kostele, muzeu, sportovním areálu, ve škole atd. V sále OÚ připravujeme zase výstavu věnovanou historii obce, prezentaci spolků, místních firem apod.

V historické části bychom rádi vystavili i staré mince, které se v minulých dobách našly při polních pracích v katastru naší obce. S Numismatickou společností ve Zlíně se nám podařilo dohodnout, že by tyto mince bezplatně posoudila a případně zařadila do historického kontextu.

Pokud takové staré mince (často zděděné po předcích) vlastníte a jste ochotni s předstihem je nechat posoudit a v r.2020 zapůjčit na zmiňovanou výstavu, můžete se do konce letošního kalendářního roku obrátit na kronikářku obce Mgr. Věru Nejezovou (tel.739561167, mail vera.nejezova@seznam.cz) nebo na starostku obce p. Editu Hrbáčkovou.

Za vaši vstřícnost a ochotu předem děkujeme.

Kadeřnictví Jana Moravcová

Pracovní doba:

středa	8.30 - 12.00 hodin
čtvrtek	8.30 - 12.00 hodin
pátek	8.30 - 12.00 hodin (podle objednávek 16.00 – 19.00 hodin)

Objednávat se můžete na tel. číslo 605 436 848 nebo přímo v kadeřnictví.

Kalendář akcí prosinec 2019

14. 12. 2019 (sobota) ve 14.00 hod. - předvánoční vystoupení Půjdem spolu do Betléma
od 15.00 hod. - vánoční jarmark

25. 12. 2019 (středa) - vánoční promítání

26. 12. 2019 (čtvrtek) v 7.30. hod. - štěpánská ranní mše svatá v kostele sv. Václava

27. 12. 2019 (sobota) od 13.00 hod. - turnaj v kužkách v Machové

28. nebo 29. 12. 2019 - sváteční výšlap do okolí Sazovic

31. 12. 2019 (úterý) ve 14.00 hod. - silvestrovské zvonkohraní

1. 1. 2020 (středa) - v 17.00 hod. - novoroční příděk

5. 1. 2020 (neděle) - koncert folkové skupiny Hostband Hostišová
v kostele sv. Václava

OBECNÍ ÚŘAD - ÚŘEDNÍ HODINY

PONDĚLÍ	7.30 – 11.00, 14.00 – 17.30
STŘEDA	7.30 – 11.00, 14.00 – 17.30
Telefon:	577 121 500, 725 121 141

PEDIKÚRA

TELEFON - 605 261 375

POTRAVINY SAZOVJANKA

PONDĚLÍ	7.30 – 16.00
ÚTERÝ	7.30 – 16.00
STŘEDA	7.30 – 16.00
ČTVRTEK	7.30 – 16.00
PÁTEK	7.30 – 16.00
SOBOTA	7.00 – 10.00

telefon: 739 341 167

POHOSTINSTVÍ

PONDĚLÍ - ČTVRTEK	16.00 – 22.00
PÁTEK	16.00 – 23.00
SOBOTA	14.00 – 23.00
NEDĚLE	10.00 – 22.00

KOSMETIKA

telefon: 774 998 845
Martina Kalčíková

OBECNÍ KNIHOVNA SAZOVICE

Otevřeno každý čtvrtek dopoledne od 9.00 do 11.00 hodin, odpoledne od 15.30 do 19 hodin.

Možnost nahlédnutí do katalogu knih Obecní knihovny Sazovice zadáním adresy:

<http://knihovna2.sazovice.net> nebo <http://knihovna.sazovice.net>

Pohyb obyvatelstva za období říjen 2019 - prosinec 2019 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 2. 10. 2019: 762
Odhlášeno z trvalého pobytu: 10

Narození: 1

Úmrtí: 2

Přihlášeno k trvalému pobytu: 2
Stav obyvatel k 6. 12. 2019: 753

Sazovické noviny. Periodický tisk územního samosprávného celku. Čtvrtletník obce Sazovice. **Vydavatel:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, IČO : 00568716. **Registrace:** 19. března 2004 – MK ČR E 15163. Vychází v první polovině měsíce po ukončení čtvrtletí v nákladu **290 ks, uzávěrka je 5. den v měsíci.** Distribuce do všech domácností v obci a na určená místa – povinné výtisky. **Zdarma-neprodejné.** **Redakce:** Obec Sazovice, Sazovice 180, 763 01 Mysločovice, tel. 577 121 500, starosta@sazovice.cz. **Redakční rada:** Edita Hrbáčková, Mgr. Věra Nejezová, Mgr. Věra Velísková, Ilona Doleželová, Marie Rapantová, Tomáš Omyla, Marie Ordáňová, Jitka Kučerová. **Korektury:** Mgr. Věra Nejezová. **Zlom, sazba a tisk:** Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz. Distribuce: Obec Sazovice, prostřednictvím zaměstnance obce.